

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1366/2018
28.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ивице Вуковића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 17К бр.567/15 од 03.07.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.1432/18 од 25.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 28. новембра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Вуковића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 17К бр.567/15 од 03.07.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.1432/18 од 25.09.2018. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 17К бр.567/15 од 03.07.2018. године, одбијен је као неоснован захтев адвоката Ивице Вуковића од 26.09.2017. године за доношење решења о наступању застарелости извршења казне затвора у трајању од једне године према окривљеном АА, а коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује у, улица, по пресуди Првог основног суда у Београду Спк бр.174/15, 14К бр.367/15 од 07.05.2015. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр.1432/18 од 25.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Вуковића, изјављена против решења Првог основног суда у Београду 17К бр.567/15 од 03.07.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ивица Вуковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 105. тачка 7) и чланом 107. став 4. КЗ, с тим што из образложења произилази да се захтевом указује и на повреду одредаба члана 455. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијана решења преиначи тако што ће донети одлуку о наступању застарелости извршења казне.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА – адвокат Ивица Вуковић, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, међутим не наводи конкретно ниједну повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, већ указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и с тим у вези истиче да у другостепеном решењу нису наведени разлози о битним чињеницама које су предмет доказивања, те да су разлози дати у другостепеној одлуци нејасни.

Према наводима захтева, првостепено решење донето је уз наведену повреду јер је првостепени суд погрешно закључио да је до прекида рока застарелости извршења казне у конкретном случају дошло 05.05.2017. године, на основу погрешне интерпретације дописа Управе за извршење кривичних санкција од 22.02.2018. године и од 26.06.2018. године, а другостепено решење на тај начин што је првостепена одлука потврђена, али са потпуно другачијим образложењем да је до прекида рока застарелости дошло 15.06.2015. године и 24.05.2017. године, те се наведене одлуке базирају на битно различитим чињеницама.

Како, дакле, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представља разлог из којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче и повреду одредаба члана 455. став 3. ЗКП, а с тим у вези наводи да је и изреком и образложењем другостепеног решења, у потпуности занемарена жалба окривљеног, те да је образложење другостепеног решења ограничено искључиво на разматрање жалбе браниоца, при чему ни у једном делу другостепеног решења није констатовано да је окривљени жалбу изјавио. Како у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца због ове повреде није дозвољено, то је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен, с тим што окривљени и његов бранилац могу поднети иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење овог ванредног правног лека у односу на ову повреду, у складу са уставним правом подношења предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије).

Са свега изложеног, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци решења, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић